

maas hurtigere, naar vi selv i nogen Grad vilde hellige vore Kræfter til Løsning af de Problemer, som er skabt ved Grænseflytningen, og som kræver Løsning. Det er maaske et kedeligt Hverdagsarbejde, der noget mangler den Festivitas, som aabenbart forskellige mener knytter sig til en fortsat polemisk Behandling af det sønderjydske Spørgsmaal, men det er et Arbejde, der ikke desto mindre maa gøres.

Rundt omkring forberedes Stemningen til at modtage Offentliggørelsen af den slesvigske Dokumentsamling; der ymtes om, at naar den endnu ikke er kommet, er det, fordi den skal indeholde lidet flatterende Kendsgerninger om de optrædende. Man vejrer Sensation. Det har maaske ikke meget at sige, men det er dog et Tegn paa, at man paa visse Hold ikke kan vænne sig til at betragte dette Spørgsmaal som indrepolitisk afgjort. Jeg vil blot her have Lov til at sige, at det bliver ikke til noget med Sensationen, Dokumentsamlingen er nu færdig fra Trykkeriet og vil saaledes forhaabentlig om faa Dage kunne foreligge. At det har været nogen Tid, skyldes ikke noget Ønske i denne eller hin Retning, men skyldes udelukkende, at det nu en Gang kan tage længere Tid at give en forsvarlig Udgave af Dokumenter, end man i første Øjeblik tror. Ærede Medlemmer, der selv har forestaaet slige Udgaver — og af disse findes der jo adskillige i denne Sal — vil sikkert give mig Ret heri. Samtidig finder jeg det nødvendigt at sige, at Dokumentsamlingen ikke vil komme til at foreligge i Boghandelen, der vil denne Gang blive anvendt nøjagtig samme Fremgangsmaade som tidligere ved Udgivelsen af lignende Samlinger, det vil sige, at den vil blive omsendt til fortrolig Brug til de paagældende, som har haft Lod og Del i det sønderjydske Spørgsmaals Behandling gennem dets forskellige Faser. Maaske er denne Meddelelse ikke nødvendig, maaske staar det for alle som noget selvfølgeligt, men jeg har i alt Fald for at undgaa enhver Misforstaaelse fundet det rigtigt her at gøre den. Jeg kan nemlig ikke nægte, at jeg blev noget betænkelig ved det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelse, der kunde lade formode, at hans Tanke var, at denne Doku-

mentsamling skulde behandles som enhver anden Bog. Den skal tværtimod efter min Mening behandles med meget stor Varsomhed, om ikke af andre Grunde saa af den, at mange af de Oplysninger, den indeholder, ikke kan siges at være udelukkende vor Ejendom.

Det ærede Medlem Hans Nielsen har spurgt mig, hvorledes det gik med de i den danske Fremmedlegion indtraadte unge danske Statsborgere. I denne Legion har der altid været Danskere, og af disse har mange gjort sig bemærket, ja, bekendt ved deres Evner, deres Disciplin og deres Pligt troskab mod det Land, i hvis Tjeneste de var traadt. Disse Mænd var udrustet med særlige Karakteregenskaber, der gjorde dem egnet til at tilpasse sig de Forhold, der nødvendigvis maa herske i en Hær paa Krigsfod. I det sidste halvandet Aar er Tilstrømningen til Legionen imidlertid blevet større. Grundene hertil er forskellige og vel ikke saa meget lette at udrede; men man tager maaske dog ikke fejl, naar man som nogle af disse Grunde nævner Arbejdsløsheden og Æventyrlysten. Jeg er kommet til den Anskuelse ved at konstatere, at den allerede i Fjor Sommer paabegyndte Kampagne mod at indtræde i Fremmedlegionen absolut ikke har formindsket Tilstrømningen. Det er imidlertid kun naturligt, at der under saadanne Forhold kommer en Del med, der ikke egner sig til Militærtjeneste i et Land som Marokko. Deri ligger hverken noget nedsættende for de paagældende eller for den franske Fremmedlegion. Noget større Sigtning burde maaske ogsaa have fundet Sted, hvorved en større Harmoni imellem hvervede og den Hær, hvortil de blev hvervet, vel sikkert ogsaa vilde være opnaaet, end Tilfældet øjensynlig har været.

I hvert Fald viste det sig hurtigt, at nogle paa Vejen derved deserterede, medens andre forlangte Hjemsendelse eller gjorde sig skyldig i større eller mindre Forseelser. For de to sidste Kategoriers Vedkommende har Udenrigsministeriet følt sig opfordret til at gøre forskellige Skridt. Naar vi har gjort det, var det, fordi vi mente, at der i visse Tilfælde gjorde sig specielle Forhold gældende, der berettigede en Haandsrækning fra vor Side. Dette